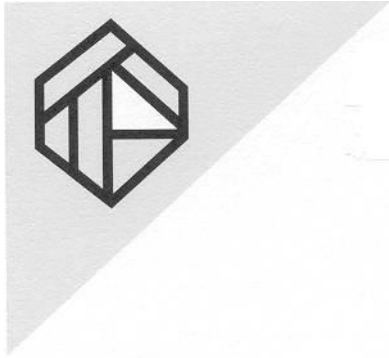

STICHTING THOMAS BOUWPROJECTEN
The Thomas Foundation for Building Projects

PROJECTNIEUWS 2003-1

Situatie Per

Secretariaat
Kerkdijk 4, 5511 KZ Knegsel
tel 0497-517325
e-mail: adriaan.debot@planet.nl

Projectenadministratie
Hulstbeemd 34, 5551 HR Valkenswaard
tel 040-2047144, fax 040-2011150
e-mail: thomasbouwprojecten@planet.nl

Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te
Eindhoven onder S 41092542.
Bank: Rabo rekeningnr. 14.93.08.787.

Inhoudsopgave

1.	Van de voorzitter	pag.	3
	Organisatieschema d.d. 1-5-2003	pag.	4
2.	Van de penningmeester en vice-voorzitter: veel resultaat met weinig middelen: financieel verslag 2002	pag.	5 - 6
3.	- In India wordt hard gewerkt aan betere scholen - Hartverwarmend werk en hard nodig	pag.	7 - 14
4.	Kerntaken zusters F.S.J. en de financiële feiten	pag.	15 - 17
5.	Overzicht gerealiseerde projecten (projecten vermeld vanaf 1998)	pag.	18
6.	Kaart India	pag.	19

foto: Maiyanur.

*'s Nachts slapen de meisjes op de vloer
van de ontvangstruimte van de
apotheek.*

*Gelukkig komt hier verandering in.
(zie ook pag. 10)*

COLOFON

Het Projectnieuws is een uitgave van de Stichting Thomas Bouwprojecten en verschijnt 2x per jaar.

Redactie en vormgeving:
Henny Koenders-van Hage
Willem van Beerendonk

Drukwerk:
Van der Linden Bouwbedrijf
St. Michielsgestel

Contactadressen:
Vragen m.b.t. de Stichting Thomas
Bouwprojecten uitsluitend via het
Secretariaat:
Tel: 0497-517325
e-mail:
adriaan.debot@planet.nl

Vragen/opmerkingen m.b.t. het
Projectnieuws uitsluitend
via de Projectenadministratie:
Tel: 040-2047144
Fax: 040-2011150
e-mail:
thomasbouwprojecten@planet.nl

1. Van de voorzitter

Sinds 1 januari heb ik de voorzittershamer van Jan Crebolder mogen overnemen. Onder zijn leiding is gewerkt aan de continuïteit en de kwaliteit van het werk van de Stichting Thomas Bouwprojecten. Een uitdaging voor zijn opvolger om de in gang gezette ontwikkeling voort te zetten!

Vooralsnog lijkt dat te lukken, want we hebben onlangs ons bestuur kunnen versterken met een materiedeskundig nieuw bestuurslid, Willem van Beerendonk.

Willem is communicatieadviseur en bestuurslid geweest van het Lilianefonds.

Hij zal zich bezig houden met de versterking van de externe communicatie van de Stichting.

Gezien zijn ervaring en enthousiasme is Willem tevens benoemd als vice-voorzitter.

Onlangs hebben wij een bijeenkomst gehad met de besturen, projectleiders en Raden van Advies van onze stichting en de Thomas Stichting voor Jongeren. Doel van de bijeenkomst was om te onderzoeken waar synergie tussen beide stichtingen wenselijk is dan wel bevorderd moet worden. Duidelijk is dat op een aantal fronten gezamenlijk optreden in India en Nederland de effectiviteit van ons handelen verhoogt. Om de hechtere samenwerking te bekrachtigen en ondersteunen is besloten dat we werken met één Raad van Advies. We prijzen ons gelukkig dat we hierdoor kunnen rekenen op deskundig advies op het gebied van ontwikkelingssamenwerking, fondswerving, financieel/juridische zaken en algemene zaken. De samenstelling van de huidige Raad van Advies vindt u elders in het Projectnieuws. De daad bij het woord voegend is er op 12 april j.l. al een tweede gezamenlijke bijeenkomst geweest waarin het financiële beleid is besproken.

De meerwaarde van de betrokken -op afstand functionerende- Raad van Advies is duidelijk gebleken.

Ook op operationeel gebied blijkt de startende samenwerking vruchten af te werpen. Zo kunnen bijvoorbeeld de reizen naar India benut worden voor af te handelen zaken van beide stichtingen.

Al met al: een stap in de goede richting.

Inmiddels zijn onze projectleiders Anne Reijenga en Joop Verweij teruggekeerd van hun projectreis. Zoals u weet is het doel van de Indiareizen enerzijds de kwaliteitscontrole van de projecten en anderzijds het vaststellen van de bouwbehoeften van de zusters.

Dit keer werden de projectleiders aangenaam verrast door de actieve bijdrage van de zusters aan de prioriteitenlijst. Kennelijk zijn we als stichting in toenemende mate in staat om de zusters mede verantwoordelijkheid te laten nemen voor de bouwprojecten.

De financiële verantwoording naar de stichting wordt eveneens beter: in plaats van vele bonnetjes met uitgaven, krijgen we een accountantsverklaring. Dit alles is een gevolg van de betere structuur van onze kontakten met India.

De positie van de zusters wordt hierdoor gelijkwaardiger en dat juichen we van harte toe.

Binnenkort zullen wij ons weer buigen over ons beleid.

Onze plannen maken we bekend in het volgend Projectnieuws,

drs. Therèse Hanneman-Wöltgens
Voorzitter

Stichting Thomas Bouwprojecten

Raad van Advies
(voor beide stichtingen)

*Hans van den Akker
Antoinette Gelton-Schiebroek
Drs Marcel van der Linden
Ir Cor Schiebroek
Ir Tjerk Wagenaar
Drs Jacob Winter
Drs Joop de Wit*

BESTUUR

Adres Secretariaat:

Kerkdijk 4
5511 KZ Knegsel
tel. 0497-517325
e-mail: adriaan.debot@planet.nl

Voorzitter
Vice-Voorzitter
Secretaris
Penningmeester
Lid

DrsTherèse Hanneman-Wöltgens
Willem van Beerendonk
Drs Adriaan de Bot
Anneke Bolt-van der Zanden
Gerrit van Pinxten

beleid
projecten goedkeuren
geld beschikbaarstellen
inkomsten verwerving
etc.

PROJECTENORGANISATIE

Adres Projectenadministratie:

Hulstbeemd 34
5551 HR Valkenswaard
tel. 040-2047144, fax 040-2011150
e-mail: thomasbouwprojecten@planet.nl

Projectleiders:

Ir Hans Schiebroek
Ing Anne Reijenga
Ir Henk van Wunnik
Ir Joop Verweij

Projectenadministratie:

Henny Koenders-van Hage

- Liaisonzuster in India:

Zr. Prudentia van de Zusters Franciscanessen van Sint Joseph te Chennai

- Opzichter in India:

Jaya Rani Savariraj

- Constructiebureau in India :

United Consultants, Alex Jacob te Chennai

- Bouwadviseur in India:

Father J.P. D'Souza te Chennai

2. Veel resultaat met weinig middelen: financieel verslag 2002

Het jaar 2002 is een goed jaar geweest voor de stichting Thomas Bouwprojecten. Weliswaar viel er minder aan binnengekomen gelden te noteren dan in 2001, maar dit had te maken met een uitzonderlijke gift in 2001. Indien we die gift buiten beschouwing laten vertoonde het jaar 2002 een normale en gezonde groei in de ontwikkeling van onze stichting.

Graag geven we u hierbij een verkort financieel verslag over 2002.

Tevens in dit artikel een uitgeschreven toelichting op die cijfers, zodat eenieder zich een helder beeld kan vormen van de ontvangen en bestede gelden over 2002.

Het is wellicht goed daarbij te wijzen op de lage organisatiekosten, die de stichting Thomas Bouwprojecten telkens weer weet te realiseren. Dit geeft maximale mogelijkheden voor de besteding van de gelden aan het doel waarvoor ze gegeven zijn: de verbetering van het lot van duizenden kansarme kinderen in Zuid-India.

De stichting Thomas Bouwprojecten boekt met weinig middelen grote resultaten.

Even op een rijtje: na tien jaar activiteiten heeft de stichting Thomas Bouwprojecten in Zuid-India ± 60 projecten gerealiseerd voor een totaalbedrag van 1,15 miljoen euro. De stichting Thomas Bouwprojecten werkt nauw samen met de congregatie van de zusters van St. Joseph in Chennai. De congregatie beheert in India ongeveer tachtig scholen en conventen waar dagelijks ruim 50.000 kinderen les krijgen. De congregatie is zeer expansief ingesteld en richt voortdurend nieuwe scholen op in gebieden waar onderwijs vaak (vrijwel) geheel ontbreekt.

De stichting Thomas Bouwprojecten bouwt Nederlandse kwaliteit tegen Indiase kosten en heeft een onderhoudsfonds voor reeds gerealiseerde projecten.

Duizenden van de meest kansarme kinderen profiteren dagelijks van dit werk.

Fondsenwerving		
	2002	2001
Baten uit eigen fondsenwerving	160.939,00	384.286,00
Overige inkomsten	7.470,00	8.690,00
Totaal baten fondsenwerving	168.409,00	392.976,00
<u>Organisatiekosten</u>	7.957,00	11.937,00
Netto baten t.b.v. doelstelling	160.452,00	381.039,00

In 2002 ontving de Thomas Bouwstichting in totaal ruim € 168.400 aan giften plus nog bijna € 7500 aan rente. In dit jaar beliepen de organisatiekosten in totaal bijna € 8000, zijnde 4,75% van het besteedbare geld. In 2001 beliepen de organisatiekosten bijna € 12.000, hetgeen toen ruim 3% betekende van de besteedbare gelden. Hieruit blijkt zonneklaar, dat de Thomas Bouwstichting met minimale kosten werkt, om het even of er nu veel geld of wat minder geld te besteden valt.

Eind 2002 had de Thomas Bouwstichting ongeveer € 248.571 aan liquide middelen en nog vorderingen en toezeggingen van € 4.895. Van die gelden waren op dat moment al uitgegeven of bestemd voor een aantal projecten in totaal € 170.149, terwijl het Onderhoudsfonds op dat moment € 64.253 groot was. Aan te betalen kosten stonden per 31 december 2002 nog € 10.971 open.

De € 170.149 die op de balans per 31-12-2002 staan vermeld als activa doelstelling vormen in feite de gelden die voor de onderhanden of ophanden zijnde projecten al zijn betaald of voorbestemd. Voorbeelden hiervan zijn de ruim € 114.400 die bestemd zijn voor het kindertehuis in Perumalpalayam, de ruim € 20.700 die zijn bestemd voor de uitbreiding van een school in Damaracherala, ruim € 20.000 voor de afbouw van een school in Srivaikundam en € 4000 voor een renovatie in Sinnivakkam. Ook de € 7.165 bestemd voor een nieuwe keuken voor de school in Vandavasi vallen daaronder.

Het geeft duidelijk aan dat de Thomas Bouwstichting met projecten van zeer uiteenlopende aard bezig is. Dit betreft zowel de aard als de omvang van de projecten.

Balans per 31 december 2002

Activa			Passiva		
	31-12-2002	31-12-2001		31-12-2002	31-12-2001
Vorderingen	€ 4.895,00	43.662,00	Eigen vermogen	€ 8.092,00	-2.945,00
Liquide middelen	€ 248.571,00	218.525,00	Fonds activa t.b.v. onderhoud	€ 64.254,00	39.540,00
			Fonds activa doelstelling	€ 170.149,00	225.592,00
			Kortlopende schulden	€ 10.971,00	0,00
Totaal activa	€ 253.466,00	262.187,00	Totaal passiva	€ 253.466,00	262.187,00

Voor het eerst hanteerde de Thomas Bouwstichting in 2002 voor het opstellen van de jaarrekening de richtlijnen van het Centraal Bureau Fondsenwerving voor fondsenwervende instellingen. De jaarrekening werd, conform die richtlijnen opgemaakt op grondslag van historische kostprijs. De accountantsverklaring over 2002 hebben we inmiddels gekregen.

Alle activa en passiva in de jaarrekening zijn gewaardeerd tegen nominale waarde onder aftrek van te ontvangen subsidies. De vorderingen zijn gewaardeerd onder aftrek van noodzakelijk geoordeelde voorzieningen voor oninbaarheid.

De overige activa en passiva zijn gewaardeerd tegen nominale waarden, eventueel verminderd met noodzakelijk geachte voorzieningen voor oninbaarheid.

Penningmeester Anneke Bolt-van der Zanden: cijfers
PR/vice voorzitter: Willem van Beerendonk

foto: Vandavasi, bouw nieuwe keuken met rijstketels
(zie ook pagina 11)

foto: buiten studeren, een vertrouwd beeld

3. In India wordt hard gewerkt aan betere scholen

(Reisverslag projectleiders Anne Reijenga en Joop Verweij)

De eerste 2 dagen van de reis worden besteed aan een bezoek aan voor ons bekende conventen zoals Vepery (het oudste convent waar Jan Aelen in 1910 de eerste steen legde) Avadi (waar de stichting Thomas Bouwprojecten haar eerste bouwwerk verrichtte, nl. Lucia's Home for children) en Poonamallee, het noviciaat voor 2^e en 3^e jaars novices.

Voorts vindt overleg plaats met Father D'Souza, onze bouwadviseur en Alex Jacob, onze constructieadviseur over een aantal technische zaken van lopende en toekomstige bouwwerken. Voor ons zijn zij onmisbaar, omdat zij met hun topografische kennis, ervaring in materialen en in de bouwmethoden van India, de vertaalslag maken van de door ons ontworpen gebouwen naar de Indiase werkwijze.

En natuurlijk is er overleg met de top van de zusters F.S.J. te weten:

Zuster Venantia:	Superior General
Zuster Prudentia:	Assistant General
Zuster Bellarmine:	Regional Superior
Zuster Agnes:	Regional Superior
Zuster Angela:	General Procurator

Met zuster Venantia is overeengekomen dat vanaf 1 januari 2003 voor de projecten, die uitgevoerd worden door onze Stichting, een accountantsverklaring gevraagd zal worden aan een Indiaas accountantsbureau.

Tevens wordt afgesproken dat we aan het einde van de reis weer een meeting hebben waarop we hun prioriteitenlijst van nieuwe werken graag willen horen. Een jaar geleden zijn we met die vraag voor het eerst naar de zusters gegaan. Achtergrond van die vraag is dat ons inziens de zusters zelf het beste kunnen zeggen waar wij ze het beste in hun missie kunnen helpen.

We waren aangenaam verrast toen de zusters ons op de laatste dag van onze reis trots hun prioriteitenlijst overhandigden. Gezamenlijk hadden ze die opgesteld: kenmerk van hun keuze is dat hun hoogste urgentie ligt bij het ontwikkelen van onderwijs in (ver) afgelegen gebieden, waar goed onderwijs ontbreekt, en waar zij scholen en internaten voor nodig hebben.

*foto: uitbreiding van de school Olagadam staat op de prioriteitenlijst van de zusters F.S.J.
(zie ook pagina 10 en 16)*

Zo staan Vegiwada (nieuwe school) en Olagadam (uitbreiding school), Mondasoro (nieuw internaat) bovenaan de lijst van grote projecten.

Daarnaast zijn er diverse kleine projecten zoals een nieuw dak op een bestaande school, een pomp en put voor drinkwater voorziening, het meubilair voor het meisjeshostel in Vandavasi, een toiletgebouw etc.

In totaal ziet de zusters FSJ prioriteitenlijst er als volgt uit:

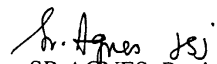
Grote projecten

1. Vegiwada new school building
2. Olagadam completion of the school building
3. Mondasoro new boarding for children
4. Perambalur study room – 2nd floor for boarding children
5. Pannaikadu new school building
6. Vandavasi renovation toiletbuilding and septic tank for boardingchildren

Kleine projecten

1. Srivaikundam 2nd floor for school building
2. Srikalahastri repairing school roof, shed, wall and one class room
3. Vandavasi slabs for hostel rooms
4. Pulicat new roof for old school building
5. Avadi borewell for boarding children
6. Virachilai toiletbuilding for school

SR.VENANTIA, fsj
Superior General

SR.AGNES, Regional Superior
St. Joseph's Region

SR. PRUDENTIA, fsj
Asst. Superior General

Sr. BELLARMINE, Regional Superior
Aayar Aelen Superior

Tenslotte delen we de zusters mee welke projecten we willen starten met uitvoering (waar geld voor beschikbaar is).

Dit maal zijn het er 9, grote en kleine projecten, met een gezamenlijke uitvoeringswaarde van € 122.000.

	Convent	Project	Kosten
1.	Biridur	vervolgen van het aanbrengen van omheining	€ 1.800
2.	Elambalur	-verdiepen van een open bron voor drinkwater	2.000
		-onderhoud aan- en afvoerleidingen septic tanks en	2.200
		schoorsteen op rijstkookgebouwtje aanbrengen	
3.	Maiyanur	boarding (internaat) voor 50-100 meisjes	65.000
4.	P.T. Parru	reparaties dak, schilderwerk, afvoerpijp vuil water	6.000
5.	Pannaikadu	4 toiletten	2.200
6.	Sinnivakkam	renovatie van schooldak & kleine uitbreiding	9.000
7.	Srivaikundam	het afbouwen van begane grond, 1 ^e verdieping, ophogen	30.000
		speelterrein en omheining	
8.	Thiruvanthurai	binnen en buiten schilderen van schoolgebouw	2.800
9.	Vandavasi	rijstkookgebouwtje voor hostel	1.000
Totaal			€ 122.000

Op onze reis zijn weer een groot aantal conventen en scholen bezocht om bouwprojecten te bespreken, onderhoudsinspectie te doen of om nieuwe ontwikkelingen en wensen te vernemen. Onderstaand volgt van een aantal conventen, scholen of wensen wat nadere informatie:

Perumalpalayam (66)

Een jaar geleden zijn we begonnen met de bouw van een boarding (internaat) voor een 150-tal kinderen. Thans slapen die op een veel te kleine 1^e verdieping op de school, zonder voorzieningen als toiletten, eetzaal etc. Het nieuwe gebouw ziet er piekfijn uit. De aannemer heeft goed werk geleverd, zij het dat hij het gemaakte pleisterwerk in de keuken moet wijzigen, overeenkomstig de tekening, in tegelwerk. Natuurlijk zonder kosten.

Hier ook een bezoek gebracht aan de "tribals", mensen die in de bergen wonen, traditioneel en primitief leven en erg arm zijn.

In het grootste dorp, in totaal een paar 100 mensen, is een klein schooltje van de overheid, waarop een 25-tal kinderen voor 1 t/m 5 Standard.

De onderwijzer komt met de bus en is tegen 11 uur 's ochtends aanwezig en vertrekt weer tegen 3 uur 's middags. Als de bus niet rijdt kan hij niet aanwezig zijn.

Het schooltje is een ruimte van misschien 10 m lang, waar alle 5 klassen hun plek vinden met een onderwijzer. Het verschil met de kwaliteit van het onderwijs van de zusters. F.S.J. is wel heel erg groot en het is dan ook goed dat er een internaat in Perumalpalayam is, waar deze tribalkinderen naar toe kunnen en vervolgens goed onderwijs krijgen tot 10-Standard.

Pannaikadu (79)

Via de Thomasstichting voor Jongeren, die geld had gekregen van de St. Josephschool in Leiden, kunnen we bij de huidige school van de zusters in Pannaikadu 4 nieuwe toiletten aanbrengen ter vervanging van het huidige toilet (een). Een leuk werkje en een goede actie van de St. Josephschool.

Het werk is besproken met een aannemer en de prijs is afgemaakt. Het werk kan starten.

De school van de zusters F.S.J. telt ruim 200 kinderen en is van 1-5 Standard. In hun streven om de school te ontwikkelen tot 10-Standard, gaan ze nu hun eigen convent ombouwen tot klasruimten, zodat de kinderen van 5-Standard hun onderwijs kunnen vervolgen bij de zusters F.S.J. Zelf trekken ze nu in een veel kleinere behuizing, een oud huisje, wat ze aan het renoveren zijn. Inmiddels hebben ze grond aangekocht, om er over een paar jaar een nieuw schoolgebouw bij te bouwen en de school op te tillen tot 10-Standard met een licentie voor diploma's. De wens voor een nieuwe school is ons al medegedeeld.

foto: zr. Bellarmine in Pannaikadu: van 1 naar 4 toiletten

Dindigul

Dindigul is een arme stad, gelegen aan de weg van Trichy naar Madurai. Er wonen hier een 2000 christelijke families, vaak (zeer) arm.

De laatste jaren zijn de zusters F.S.J. erg actief in het ontwikkelen van nieuwe conventen in Dindigul e.o. Het convent Marianathapuram, een gehuurde bovenverdieping van een huis, met 3 zusters heeft een school met 500 kinderen.

De zusters F.S.J. hebben een paar jaar geleden deze school overgenomen, die al 60 jaar bestond en in handen was van een particuliere familie.

De familie kreeg ruzie en de pastoor van Dindigul vroeg aan de zusters F.S.J. of zij de school wilden doorzetten. Vanuit hun missie deden zij dat.

De school is een veel te klein gebouwtje, midden in de stad, 1-5 Standard, met 2 wc's. Op dit moment kost dit convent met deze school iedere maand geld. De congregatie in Chennai heeft niettemin besloten deze kans te grijpen. We mogen verwachten dat over een paar jaar de vraag komt hen te helpen met een nieuw schoolgebouw.

Voorts heeft men, een 20 km west van Dindigul, een nieuw convent Vanampetty 1 jaar geleden gesticht. Het huist in een oude boerderij, tijdelijk ter beschikking gesteld door het bisdom, en is veraf gelegen in "the middle of nowhere". Er zijn 4 zusters, 1 daarvan beheert de apotheek/dispensary.

Dagelijks komen er 10 à 15 klanten met kleine kwaaltjes zoals koorts, uitslag e.d. Een bezoek kost 10 Rps, (€ 0,20) inclusief medicamenten.

Daarnaast zijn ze bezig met de ontwikkeling van een kleuterschooltje. Thans zijn er ± 30 kinderen.

Doel is dat hiermee de eerste stap gezet wordt om de kinderen later naar een school in Dindigul te krijgen voor verder onderwijs.

Tenslotte moeten we vermelden dat de zusters F.S.J. in Dindigul ook een nieuw noviciaat, voor 2^e, 3^e jaars, gaan oprichten. Het gebouw is nagenoeg gereed. Samen met het noviciaat in Poonamallee zijn er dan 2 opleidingen om non te worden, waarmee de totale congregatie in aantal zusters, tenminste op peil moet kunnen blijven, zo niet moet kunnen groeien.

Maiyanur (72)

Maiyanur, een verafgelegen dorp, is het centrumdorp van 14 daaromheen gelegen kleine dorpjes.

Het bisdom heeft hier een grote school. Onze zusters F.S.J. hebben een internaat voor een 50-tal meisjes. Onder internaat moeten we hier verstaan dat de meisjes 's nachts op de vloer van de ontvangstruimte van de dispensary slapen, waar ook de zusters slapen.

Overdag zijn zij op school en eten zij bij de pastoor in huis.

De behoefte aan een boarding voor deze meisjes is overduidelijk. Begin dit jaar hebben we van een sponsor zo'n prachtig bedrag aan geld gekregen dat we nu een nieuw internaat kunnen gaan bouwen voor een 80-tal meisjes, want groei in aantal is geen punt.

De pastoor van Maiyanur, father Albert, is een zeer ondernemend man. Hij probeert zoveel mogelijk zelf te doen en daarbij zijn mensen van het dorp in te schakelen, waardoor hij zoveel mogelijk geld in zijn eigen dorpsgemeenschap behoudt.

Deze father Albert gaat voor ons het internaat bouwen, waarbij hij zoveel mogelijk lokale mensen inschakelt en zelf de stenen bakt. Dit scheelt stevig in de kosten door de besparing op transportkosten, die hoog zijn door de moeilijke bereikbaarheid van Maiyanur.

Door met father Albert te werken zijn we toch zo'n € 10.000 voor de boarding goedkoper uit en dienen we 2 doelen: de kinderen en de dorpsbewoners.

Olagadam (83)

Olagadam is een (klein) centrumdorp, waaromheen een 28 kleine dorpjes, met in totaal ± 30.000 mensen.

Deze regio is ongeveer 400 km, zuidwest van Chennai gelegen, ver in het binnenland en ver van de grote stad. In Olagadam zijn 25 christelijke families. In het dorp is een grote groep kastelozen. Omdat er al een jaar geen regen is gevallen zijn er grote problemen bij veel landarbeiders: geen regen, geen arbeid op het land, geen inkomen. De zusters merken dat o.a. aan het afdragen van het schoolgeld, wat steeds moeilijker gaat. Ook hier zijn de zusters F.S.J. weer bezig met hun missie: het onderwijs brengen en geven in veraf gelegen gebieden.

De school is gestart in 1997. De zusters mochten enkele gebouwtjes van het bisdom tijdelijk gebruiken, die ze terug moeten geven in zomer 2004. Inmiddels heeft de school 200 kinderen, 90 kleuters en 110 kinderen voor Standard 1-8. Het schoolgebouw, de bestaande begane grond, heeft 4 klaslokalen waarin 8 klassen hun plaats vinden.

In de huidige situatie kost dit convent met de school iedere maand geld en moet de congregatie in Chennai iedere maand 5000 Rps (€ 100) bijleggen. De oplossing is de school te ontwikkelen tot 10-Standard, zodat de licentie om diploma's af te geven aangevraagd kan worden. Dan zal, zo leert de ervaring, het aantal leerlingen sterk toenemen en het financiële plaatje in balans komen.

Er zijn veel problemen met de overheid voor de permissie om onderwijs te geven en over de eisen om een licentie (erkenning voor diploma's) te krijgen.

Derhalve zijn de zusters F.S.J. begonnen een eerste verdieping aan te brengen, hoewel de financiële middelen nog niet aanwezig waren.

Zij zijn té optimistisch geweest in hun verwachtingen en hebben teveel risico genomen: ze moesten de bouw stilleggen, waarmee een patstelling ontstond.

De vraag kwam naar ons toe of we hen konden helpen. Het afbouwen van de school met een eerste en tweede verdieping staat hoog op hun prioriteitenlijst.

Joop Verweij, projectleider

Hartverwarmend werk en hard nodig

(Persoonlijk verslag van Anne Reijenga)

Een goed begin is het halve werk.....

We zouden met British Airways vanaf Schiphol vertrekken om via Londen naar Chennai te vliegen. Met de nadruk op zouden, want het vliegtuig vanuit Londen om ons op te halen kwam niet.

En hoe zit dat dan met de aansluiting in Londen.....uiteindelijk hebben we dat op het nippertje gehaald, maar onze bagage niet. Die kwam pas 3 dagen later!

Dat betekent 3 dagen zonder verschooning enz., enz., maar ook 3 dagen zonder de voorbereide acties in India. Improviseren dus. Gelukkig zat er veel in het koppie en bleven we de eerste dagen in Chennai, voor overleg met de congregatie en onze bouwkundig adviseurs, en enkele bezoeken in de naaste omgeving.

EGMORE

Behalve de beleefdheidsbezoeken in het begin brengen we, op verzoek van de zusters, een bezoek aan het stadsdeel Egmore in Chennai. Een arme wijk, voor velen misschien een onbekende stad, er wonen echter meer dan vijf miljoen mensen. In Egmore hebben de zusters een tehuis voor werkende vrouwen. Er zijn ook twee kamers ingericht voor arme kinderen, die uit de sloppenwijken komen. De kinderen zijn letterlijk van de straat geplukt, 28 kinderen in de leeftijd van 5–12 jaar, de kleinere in een ruimte van 3 x 3 meter en de oudere in een ruimte van dezelfde afmeting. Daar slapen zij en hebben zij hun schamele bezittingen opgeslagen.

De kinderen gaan er in de buurt naar school, waar 3 van de 6 zusters, die daar wonen, onderwijs geven en de andere naast het huishoudelijke werk en de zorg voor de kinderen, sociaal werk doen.

Voor de kinderen zouden ze graag meer ruimte hebben, ook om er meer op te kunnen nemen.

Een huis in de buurt is te koop, maar in slechte staat en helemaal ingebouwd, zodat er voor de kinderen geen buitenruimte is. De enige oplossing is de kinderen elders op te vangen, waar wel ruimte is.....Makkelijk gezegdwe weten niets beters te zeggen.

Met een onbevredigend gevoel nemen we afscheid, maar het houdt ons wel bezig.

SINNIVAKKAM (74)

Op weg van Chennai naar Vandavasi, waar we 2 nachten zullen verblijven, bezoeken we Sinnivakkam. Een gezellig klein dorp met bijna uitsluitend lemen hutten met daken van stro.

Aan de rand van het dorp staat een schooltje, waar de zusters les geven aan de kinderen uit het dorp. Het schooltje bestaat uit één grote ruimte, waar alle kinderen les krijgen met bovendien een lekkend dak.

Groot feest als wij komen, behalve de kinderen is bijna het hele dorp aanwezig.

Ja, wat wil je, geld is er niet en dan komt er uit Nederland het bericht, dat er een sponsor is gevonden om het dak te repareren en het schooltje uit te breiden.

En als je dan al die dankbare, gelukkige, stralende gezichtjes ziet, die voor je dansen en zingen.....hartverwarmend !

De prijs van de aannemer valt binnen ons budget, zodat we hem opdracht kunnen geven, maar niet nadat we op een andere locatie gezien hebben dat hij goed werk maakt.

foto: hartelijk welkom!

VANDAVASI (80)

Eindelijk hebben we het dan toch voor elkaar.

Hier verblijven 650 kinderen, waaronder 200, die door de Thomas Stichting voor Jongeren worden ondersteund. Al langere tijd is het ons een doorn in het oog, dat de kinderen, die door 3 instanties worden ondersteund, verschillende voeding krijgen. We gaan een gezamenlijke keuken maken, zodat alle kinderen dezelfde voeding krijgen. Niet met grote rijstpannen op een houtvuur, nee, een centrale boiler, die de rijstketels van stoom voorziet, zodat alles veel hygiënischer en gemakkelijker verloopt, maar vooral ook besparingen oplevert. Een keuken om trots op te zijn, jammer dat de leidingen allemaal al geïnstalleerd waren voordat men de tegels had aangebracht. Dus de leidingen er weer af, de tegels aanbrengen en met enkele aanpassingen het leidingwerk opnieuw installeren.

Oké, we moeten de aannemer er op wijzen, dat er hier en daar nog wat puntjes moeten worden verbeterd, maar het wordt een mooie keuken!

VANUIT CHENNAI NAAR HET NOORDEN

De projecten in het noorden liggen over het algemeen ver uit elkaar, zodat we voor het grootste deel per trein reizen.

VEGIWADA

Gelegen in de deelstaat Andhra Pradesh, nabij de stad Eluru, 7 uur in de trein vanaf Chennai.

Tijdens de treinreis proberen we het handvat, dat kapot is gegaan, weer aan de tas te naaien. Dan valt de behulpzaamheid van de Indiase mensen op.....de man, die tegenover ons zit zal dat wel even doen, maar verkijkt zich op het kleine gat in de naald en de taaie stof van de tas. Een man, die langs komt lopen, biedt zijn diensten aan, wat de ander niet accepteert, zodat het uit zijn handen wordt getrokken. Maar ook hij heeft er zichtbaar moeite mee, waarop een vrouw aan de andere kant van het gangpad haar diensten aanbiedt, echter tevergeefs.

En wij kijken toe.....letterlijk en figuurlijk de regie uit handen gegeven.....en warempel, uiteindelijk met bemoeienis van bijna iedereen in de omgeving is het hengel er toch aan gekomen.

MONDASORO (77)

Vanuit Vegiwada 12 uur met de trein, gevolgd door 5 uur met de auto. Een vermoeiende reis, die we gedeeltelijk slapend in de trein doorbrengen. Dan word je wakker en wil je je sandalen onder de bank pakken.....tevergeefs, alles afgezocht, maar nergens meer te vinden.

De volgende dag vertelden we dit aan een priester die wij bezochten en die antwoordde: "Die zijn niet gestolen, die worden gebruikt....."

Door een prachtig landschap reizend bereiken we Mondasoro, in de deelstaat Orissa.

Het is een klein dorp, waar Spaanse missionarissen in 1901 zich gevestigd hebben, maar dat al lange tijd geleden hebben verlaten.

Inmiddels heeft het bisdom zich over de gebouwen ontfermd en waar nodig opgeknapt. Er zijn nu 2 jonge enthousiaste priesters, de pastor en degene, die hoofd van de school is en tevens het kindertehuis voor jongens leidt. Een tehuis voor meisjes is er niet en dat zouden de zusters graag willen hebben.

Acht jaar geleden kwam de eerste zuster, die eerst de taal moest leren, en 3 jaar later de tweede. Zij begonnen met het huis op te knappen en waar mogelijk de tuin een dragelijk aanzien te geven. Intussen zijn er 4 zusters, waarvan er een verpleegster is en zieke mensen uit het dorp probeert te helpen. Dat valt niet mee als je geen verband hebt en nauwelijks medicamenten.

Twee zusters trekken regelmatig de bergen in om de bergbewoners waar ze kunnen te helpen, vaak klauterend bereiken zij deze bergbewoners.

Een zware taak, waarbij de middelen vrijwel nihil zijn, maar zij doen het blijmoedig en met een tomeloze energie. Zo vangen zij, waar ze kunnen ook meisjes op, er zijn er nu 31, die buiten eten en hun spulletjes in een schuurtje kwijt kunnen.

foto: 's nachts kwamen wij aan en zagen hoe de meisjes rond de tafel in de eetkamer van de zusters sliepen, tegen en over elkaar. In leeftijd variërend van 5 –15 jaar, als makke schapen in een hok.

Wij hadden nog een kamer met een badkamer. Alleen de laatste moesten we wel delen met enkele kikkers, die via de afvoer binnen kunnen komen. Grote kikkers, wel 15 cm lang, met een rode rug, die je constant met grote uitpuilende ogen aanstaren, doodstil.

Dan hoeven ze je niet meer te overtuigen, dat een kindertehuis nodig is.

Schatten van kinderen, die hun geluk niet opkunnen als wij ze de volgende dag trakteren op iets lekkers.

Dat doen we tijdens een wandeling, die naar de rand van een vallei voert met een prachtig uitzicht.

De meisjes zijn echt uit en ook de zusters kunnen hun geluk niet op als ze horen, dat wij hopen en verwachten over ongeveer een jaar het geld bij elkaar te hebben voor een kindertehuis. Ja, natuurlijk ze zouden het vlugger willenen wij ook.

DAMARACHERALA (70)

foto: een deel van de kinderen krijgt nu nog les op de veranda

Een overweldigende ontvangst door de kinderen en allemaal zijn ze even lief.

Prachtige kopjes, allemaal in een blauw uniform, alleen de kinderen die dansen hebben kleurige gewaden aan en geven met hun mooie dansen een geweldige show. Een deel van de kinderen krijgt nu nog les op de veranda van de school.

Maar de bouw van de verdieping op de bestaande school vordert gestaag, nog enkele maanden en ze hebben er voldoende lokalen bij. De verdieping wordt gebouwd door de plaatselijke bevolking en dat gaat hier en daar niet helemaal naar wens. Met Jerry, onze opzichter, spreken wij af meer toezicht te houden.

Er blijft ook nog wat geld over, dat gebruikt zal worden voor een betere watervoorziening, enkele benodigde toiletten en een betonnen dak op een open gebouwtje, waar ook les wordt gegeven.

P.T. PARRU (67)

Een plaats waar al veel is gebouwd, maar dat houdt ook in, dat er onderhoud aan de gebouwen nodig is. Vooral aan het kindertehuis moet het nodige gebeuren, het dak is slecht en het gebouw moet zowel binnen als buiten opnieuw worden geschilderd. Ook het gebouw, waar de zusters in wonen is aan een schilderbeurt toe.

Problemen met de waterafvoer van de wasplaats maken de aanleg van een persleiding noodzakelijk.

Er zijn gesprekken met een aannemer, een schilder en een loodgieter om deze werkzaamheden en de begroting, die ze hebben gemaakt grondig door te spreken.

De superior, zr Filo, ontpopt zich als een ware onderhandelaar en ondertekent de opdrachten.

De bedrijven werken ook tot tevredenheid voor het bisdom, dus daar is wel vertrouwen in.

Onderhandelen gaat met hindernissen, want de kennis van de Engelse taal bij de mannen blijkt beperkt, zodat zr. Filo regelmatig als tolk moet optreden. Met schetsen is bovendien hier en daar duidelijkheid geschapen en zijn details van de uitvoering vastgelegd. Zodoende neemt het de hele dag in beslag, tezamen met de inspectie van de gebouwen.

Jammer, dat de tijd voor de kinderen daardoor beperkt is, hun ongeduld wordt maar matig beloond, overigens ook een teleurstelling voor ons. Die ontmoetingen zijn immers iedere keer weer een feest.

SRI KALAHASTRI (76)

Op de terugweg brengen we een bezoek aan Sri Kalahastri.

Onderweg zien we veel mensen, vooral vrouwen, met lange takken sjouwen die ze gebruiken voor allerlei doeleinden. Kilometers lang dragen de vrouwen een hele bos van wel 3 meter lang op hun hoofd, soms waggelend omdat ze bij het verzamelen tot het uiterste gaan. Typisch is het te zien dat de mannen het op hun linkerschouder dragen, ondersteunend met hun linkerhand. Met hun rechterhand een korte stok vasthoudend, schuin over de rechterschouder onder de takkenbos door, aldus zorgend voor evenwicht. Aan de rand van de stad hebben de zusters, allemaal onderwijzeres, een school voor de kinderen uit de stad en uit de dorpen in de omgeving. Het is een English Medium School, waar 350 kinderen les krijgen, van 1-10 Standard. De gebouwen zijn erg onderhevig aan scheurvorming, een gevolg van de slechte ondergrond, wat bij de bouw blijkbaar niet voldoende is onderkend.

Een verdieping op de school is dan ook niet aan te raden. Dit was eerst de wens van de zusters, maar die is inmiddels achterhaald omdat de aanwas van kinderen stukt.

Op een ander gebouw zijn op het platte dak 2 klaslokalen gevormd door een afdak te maken van riet. De apen trekken het riet echter kapot, zodat het nodig vernieuwd moet worden, het liefst met dakpannen. Op het platte dak is nog plaats voor een extra klaslokaal, dat is wel hard nodig. We bezoeken de beroemde tempel ter plaatse en hebben het geluk, dat de superior, zr Roseline (van oorsprong hindoe), een broer heeft, die priester in de tempel is. Dat opent deuren, die normaal voor toeristen gesloten blijven. Een belevenis om nooit te vergeten.

PULICAT

Om meerdere redenen een bijzondere plek, niet in de laatste plaats vanwege de VOC. We hebben er een school gebouwd en een toiletgebouw. Voor het toiletgebouw is een afdak nodig om te voorkomen dat het regenwater in de septic tank terecht komt, die daardoor veel te snel verzadigd raakt. Een oude school aan het begin van het dorp heft een lekkend dak, waarvoor de zusters aandacht vragen. Een nieuw dak kost ongeveer € 10.000, misschien kunnen we er een sponsor voor interesseren. Ook de kozijnen hebben hun beste tijd gehad, we zetten het op de lijst, wetende dat het voorlopig geen prioriteit heeft.

De zusters nodigen ons uit met een vissersbootje een tochtje te maken over de binnenzee. Het is er zo ondiep, dat een ossenkar door het water rijdt om de landtong te bereiken, de ossen met hun kop net boven water.

Bijzonder is het ook om te zien hoe groepen vrouwen over de bodem kruipen, hun hoofd net boven water, om vissen te vangen. Met hun armen bewegen ze door de modder en vangen met een snelle beweging soms een vis. Zo'n 6 uur kruipen ze door het water, waarmee ze bij een goede vangst een half dagloon bijeen kunnen scharen. Een leuk tochtje, ook voor de zusters een welkome afwisseling.

Anne Reijenga, projectleider

PROJECTEN IN UITVOERING (per 12-5-2003)

Nr.	Project	Plaats	Raming bouwkosten	financiële stand	Stand van zaken
				Uitgegeven (=overgemaakt naar India)	
45	Afrastering/plantage	Biridur/Vandavasi	€ 9.000	€ 5.391	2001 t/m 2005 € 1800 / jaar
70	Uitbreiding school	Damaracherala	€ 48.000	€ 34.487	Compound-wall gereed. School vordert goed
51	Afrastering/plantage	Elambalur	€ 9.000	€ 9.340	1999 t/m 2003 € 1800 / jaar
	Septic tank & rijstkeuken	Elambalur	€ 2.160	€ 2.160	Uit onderhoudreserve
72	Kindertehuis	Maiyanur	€ 65.000	€ 15.000	Werk aangevangen
79	Toiletten	Pannaikadu	€ 2.200	€ 2.200	Werk aangevangen
66	Kindertehuis	Perumalpalayam	€ 138.000	€ 64.344	Medio 2003 gereed
	Onderhoud	P.T. Parru	€ 5.000	€ 5.000	Uit onderhoudreserve
74	School	Sinnivakkam	€ 9.000	€ 5.000	Renovatie juli gereed
73	School	Srivaikundam	€ 30.000	€ 10.000	Werk aangevangen
62	Toiletgebouw	Srivaikundam	€ 15.500	€ 13.627	Afwerking nog niet afgerond
75	Renovatie boarding	Thiruvanthurai	€ 11.250	€ 7.300	2001 t/m 2005 € 2250 / jaar
80	Keuken	Vandavasi	€ 17.000	€ 10.000	Opdracht is gegeven. Bouw vordert goed
18	Student's Hostel	Vandavasi	€ 202.000	€ 202.000	Bouw nagenoeg gereed
81	Toilettengroep	Vandavasi	€ 15.000		Werk in voorbereiding
		Totaal	€ 578.110	€ 385.849	

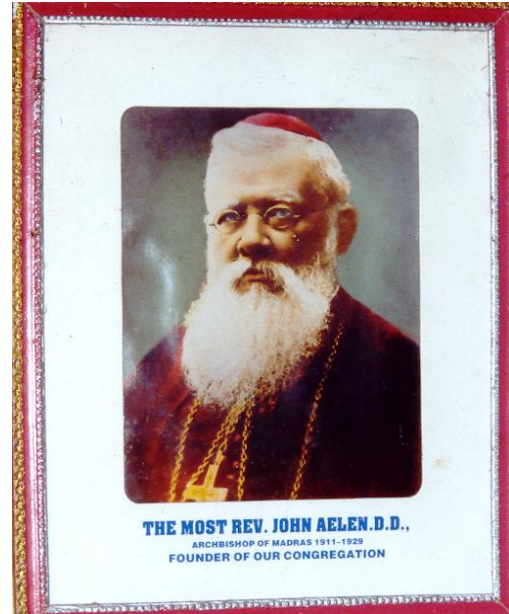
NB: project is opgeleverd als het technisch gereed en financieel afgerond is (dan gaat het naar de lijst opgeleverde/gerealiseerde projecten.)

4. De kerntaken van de zusters F.S.J. en de financiële feiten

“Zeg mij wat u doet, dan zeg ik wat uw beleid is.”

De Congregatie van de zusters Franciscanessen van St. Joseph te Chennai (Zuid-India) is in 1887 gesticht door de Tilburgenaar Jan Aelen, destijds pastoor in Vepery, een stadsdeel in Madras, nu genaamd Chennai. Daarvoor was Jan Aelen aalmoezenier in het Engelse leger, later werd hij bisschop van Madras en zelfs aartsbisschop. De reden voor Jan Aelen om de Congregatie F.S.J. op te richten was, dat hij zag dat kinderen in Madras geen kansen hadden op ontwikkeling en daarmee geen kansen kregen in hun leven. Daarnaast zag hij dat meisjes die non wilde worden, zich moesten “inkopen” in een klooster, waarbij de hoogte van het bedrag de positie in het klooster meebepaalde.

Dat vond hij onrechtvaardig. Zo stichtte hij de Congregatie F.S.J., waar meisjes in kunnen treden zonder aanzien des persoons, en waarbij de Congregatie een belangrijke taak kreeg in het ontwikkelen van scholen. Scholen gericht op kansarme kinderen zonder onderscheid te maken in religie of kaste.

Thans heeft de Congregatie ± 500 zusters, die gevestigd zijn in een 80-tal conventen.

Deze zijn verspreid over een gebied van globaal 600 km ten zuiden en ten noorden van Chennai (Madras), globaal samenvallend met de staten Tamil-Nadu en Andra-Pradesh.

De kerntaak, de missie, van de zusters F.S.J. sluit heden ten dage nog naadloos aan bij de doelen van Jan Aelen. Het beleid van de zusters F.S.J. is er op gericht om in de dorpen, ver weg van de stad en de highway, waar onvoldoende of geen onderwijsvoorzieningen zijn, scholen op te richten om kinderen onderwijs te geven. Hierbij speelt de achtergrond van de kinderen (christelijk, hindoe, moslim, kaste) nogmaals geen enkele rol. Op veel scholen zijn 80% of meer van de kinderen hindoe.

Het feit dat 's ochtends de school begint met een gebed en er christelijke liederen worden gezongen is voor hindoe's geen bezwaar en levert geen problemen op in hindoegezinnen.

Algemeen kan gesteld worden dat de tolerantie, wat geloof betreft, in de Indiase levensbeschouwing groot is, in tegenstelling tot het overal nog aanwezige kastenstelsel, wat zich kenmerkt door separatie van bevolkingsgroepen.

Bij het stichten van een nieuwe school en vaak ook van een nieuw convent, start men in de eerste beginjaren met een paar klasjes, bijvoorbeeld een klasje kleuterschool (Lower and Upper Kindergarten) en enkele beginklasjes (genaamd Standards).

Het gebeurt veelal in een gebrekkige behuizing voor de kinderen, evenals voor de 3 tot 5 zusters, in het (nieuw opgerichte) convent.

In die eerste jaren is het een strijd “om voet aan de grond te krijgen”, en moet de Congregatie in Chennai iedere maand geld bijleggen, omdat de kosten hoger zijn dan de inkomsten.

Op deze reis hebben we meerdere nieuwe conventen bezocht, waar de zusters als ware pioniers bezig zijn om scholen te stichten.

Het doel is daarbij de school zo snel mogelijk uit te bouwen tot 10-Standard (highschool tot ± 16 jaar), eventueel tot 12-Standard (high secondary school). Het belang daarvan is dat men bij 10 en 12-Standard examens kan afnemen, zodat de kinderen met een diploma de school verlaten en overal in India met dit diploma en de (enige) Engelse taal terecht kunnen.

In die opbouwjaren hebben de zusters het vaak aan de stok met de overheid die diverse eisen stelt, zoals aan de klasruimten en de oppervlakte van het schoolterrein (voor een 10-Standard school is meer dan 2 ha. nodig!), alvorens permissie voor onderwijs of een licentie (=erkenning, zodat men examens mag afnemen) te geven.

Gevolg is dat de zusters in hun beleid van het stichten van nieuwe scholen risico's nemen.

Deze kunnen liggen in de sfeer dat men onderwijs geeft, terwijl men nog niet voldoet aan de eisen voor klasruimten e.d. Dit kunnen echter ook zaken zijn als het bouwen van een school (of het vergroten van een school met een verdieping), omdat men daartoe gedwongen wordt door de overheid, of omdat men wil groeien zonder dat men daar voldoende geld voor heeft.

In dat laatste geval proberen de zusters weer een lening af te sluiten, waarvan het niet altijd zeker is of die verstrekt wordt. Lukt dat niet, dan stopt men de bouw. In India is dat geen uitzondering: het geld is dan op. Voor ons westerlingen een wat onbegrijpelijke zaak, maar voor India is het niet vreemd: 's Lands wijs, 's Lands eer.

Wel betekent het bovenstaande dat de zusters F.S.J. een offensief beleid hebben om hun missie uit te voeren: de kinderen onderwijs bieden in, vaak verafgelegen, streken waar dat nog maar gebrekkig aanwezig is, en zo spoedig mogelijk een 10-Standard school realiseren. De ervaring leert dat de school dan veel kinderen gaat aantrekken, waardoor de inkomsten door schoolgeld zodanig toenemen dat de kosten gedekt worden.

Gewoonlijk heeft een school 1 of 2 schoolbussen om de kinderen te halen en te brengen. Krijgt de school nog meer een regiofunctie dan is een boarding (internaat) gewenst. Deze boardings zijn vaak noodzakelijk in gebieden ver van de stad.

Naast de eis van bouwkundige voorzieningen, als een internaatsgebouw, ontstaat dan het probleem van het levensonderhoud van de boardingkinderen. Veel kinderen c.q. ouders zijn niet in staat die kosten te dragen. De Thomasstichting voor Jongeren richt zich op bijdragen in de kosten van levensonderhoud van deze kinderen.

De onderhoudskosten, zoals o.a. 3x rijst per dag, bedragen ± 350 Roepees per maand, wat € 7 is. Geen vetpot dus!

Bovenstaand is vermeld dat het stichten van scholen in de beginjaren geld kost en dat de zusters F.S.J. risico's nemen om scholen met licenties te verkrijgen. Op onze reis hebben we dat kunnen zien op een aantal plaatsen, zoals bijvoorbeeld in Pannaikadu. Hier wil men de huidige school van 1 tot 5 Standard uitbreiden tot 9-Standard door het eigen convent om te bouwen tot klasruimten en zelf in een kleine behuizing te gaan zitten.

Of in Coonoor/Alwarpet, waar men een school heeft met 210 kinderen en per saldo 4.000 Roepees per maand tekort komt. De Congregatie in Chennai heeft besloten dit jaar dat tekort aan te vullen, maar de echte oplossing ligt in de groei van het aantal kinderen.

Een ander voorbeeld is Olagadam, een dorp, omgeven door 28 kleine dorpjes, gelegen in een droog gebied. Een gebied met veel landarbeiders, arm en met veel dhalits (kastelozen). De zusters F.S.J. zijn in 1997 een school begonnen: in 5 klaslokalen zitten 10 klassen. In totaal ± 200 kinderen, waarvan ± 90 op de kleuterschool.

In deze situatie is het tekort van het convent met de school ca. 5000 Roepees per maand, wat bijgepast wordt door de Congregatie in Chennai.

De financiële huishouding van convent Olagadam ziet er als volgt uit:

	per maand	per maand
<u>Inkomsten uit schoolgeld</u>		15.800 Rps
± 200 kinderen x ± 80 Rps/maand		
 <u>Kosten van 10 onderwijzers</u> , waarvan 3 eigen		
zusters en 7 externen. Deze laatste kosten totaal		12.700 Rps

	Blijft over per maand	+ 3.100 Rps
 <u>Kosten convent met 4 zusters:</u>		
Levensonderhoud: 4 x 1000 Rps/maand	4.000	
Keukenmeisje	750	
Elektriciteit	500	
Telefoon	450	
Persoonlijke uitgaven zusters 4 x 200 Rps	800	
Kleine reparaties, gasten e.d.	1600	

		+ 8.100 Rps

	tekort 5.000 Rps per maand	

Dit geld wordt bijgepast door de Congregatie te Chennai vanuit hun missie: het geven van onderwijs in de dorpen ver weg.

De structurele oplossing is gelegen in de groei van het aantal kinderen.

Mede door de overheidseisen, vooral voor wat betreft het aantal klasruimten, is men in Olagadam begonnen een eerste verdieping aan te brengen op de benedenverdieping.

Men had gedacht een lening te kunnen sluiten, maar dat lukte niet. En dus stopte men de bouw. Ondertussen blijft de overheid moeilijk doen over het verstrekken van een permissie om onderwijs te geven en is er weinig of geen kans om een licentie te krijgen voor 10-Standard.

Niettemin hebben de zusters F.S.J. een vast vertrouwen dat hun missie zal slagen. Ook hier.

We mogen als Thomas Stichting blij zijn met de offensieve houding van de zusters F.S.J. Op deze reis hebben we kunnen zien dat zij op diverse plaatsen aan het uitbreiden zijn en op een aantal plaatsen nieuwe conventen gesticht hebben.

Onze Stichting Thomas Bouwprojecten, die middels bouwprojecten kansarme kinderen en jongeren wil helpen, heeft een uitstekende partner aan deze Congregatie F.S.J.

Joop Verweij, projectleider

foto: Vandavasi, meisjes met hun bord in de hand wachtend op de rijst

5. Gerealiseerde projecten vanaf 1998 (situatie 12-5-2003)

Nr.	Naam project	Plaats project	Ingebruik- name	Realisatie- kosten in €
10	Convent	P.T. Parru	1999	€ 16.800
13	Schoolgebouw	Pulicat	2001	27.700
15	Watersupply, toiletbuilding&convent	Okkur	1999	28.600
16	Sanitary for boarding	Thiruvanthurai	1998	4.500
21	Toiletbuilding for school	Ennore	1999	3.600
22A	Hospital (exploitatie) (SK)	Kamalapuram	1996-1998	10.000
23	Renovatie gebouw & schoolgate	Vandavasi	1999	45.000
24	Kindertehuis	Venkatachalapuram	1999	100.000
30	VOC muur & pastorie	Pulicat	2002	15.600
32	Toiletten school	Pulicat	2002	18.000
33	5 Toiletten (bevolking:SK)	Pulicat	1998	1.400
34	Toiletten school (SK)	P.T. Parru	1999	11.400
38	Metselaar	Pulicat	1998	2.300
39	Dispensary exploitatie (SK)	Vellore	1998-2000	6.800
40	Afrastering	Biridur/Vandavasi	2000	5.500
42	Waterput met pomp	Bapanthangal (Cheyyar)	1999	1.800
43	Trainingscentrum (Comide)	Vandavasi	1998	18.600
44	Computercentrum (Comide)	St. Thomas Mount	1998	4.500
45	Bomenplantproject & afrastering (SK)	Biridur/Vandavasi	2001-2005	5.400
46	Uitbreiding kindertehuis	Kamalapuram	2000	25.000
47	Toiletvoorziening Tamil-medium school	Walajabad	1999	8.600
48	Vernieuwing dak klooster	Thiruvanthurai	1999	2.700
49	Toiletgebouw English medium school	Walajabad	1999	9.500
50	Exploitatie Social Centre (SK)	Ennore	1998-2001	1.800
51	Kokosnoot plantage (SK)	Elambalur	1999-2003	9.340
52	English medium school	Damaracherala	2000	12.700
53	Schoolgebouw	Okkur	2001	72.700
54	Kindertehuis	Jolarpet	2002	120.500
55	Toiletten school	Vepery	1999	5.900
56	Dispensaries St. ThomasHosp.(SK)	Chennai	1999-2001	18.600
57	Dispensary exploitatie	Poonamallee	1999-2001	1.400
58	Compoundwall	Cheyyar	1999	4.500
59	Waterputten uitdiepen	Melrosapuram	2001	3.200
60	Renovatie toiletten	Avadi	2001	8.600
61	Renovatie keukengebouw	Cheyyar	2001	9.500
63	Renovatie toiletgebouw	Thiruvanthurai	2001	9.100
64	Exploitatie boarding	Venkatachalapuram	2000	2.300
65	Ziekenkamers	Elambalur	2001	3.200
68	Toiletgebouw	Thuraiyur	2002	15.600
69	Toiletgebouw	Budalur	2002	16.600
71	Waterpomp	Vepery	2002	900
75	Renovatie boarding	Thiruvanthurai	2001-2005	7.300
Totaal van gerealiseerde projecten vanaf 1998				€ 697.040
Gezamenlijke waarde van projecten van 1992 t/m 1997				€ 473.700
TOTAAL van alle gerealiseerde projecten tot 12-5-2003				€ 1.170.740